

sterkasta aflið í okkur og verður ofan á, þá verður lífið okkar ósigur.

Trúum á Jesúm, sem dó fyrir okkur og uppreis. Látum hann hafa sterkustu áhrifin á okkur. Og það gerum við, ef við trúum á hann. Og þá verður lífið okkar sigur. Hann sér um það. Hann lætur engan, sem trúir á hann, verða undir. „Hver sem trúir á mig, hann mun lifa, þótt hann deyi“ — hefur hann sjálfur sagt. Sigurinn verður eilífa lífið.

Sterki Jesús! Sigursæli höfðingi lífsins! láttu okkur öll trú á þig, svo að við getum átt vissa von um, að lífið okkar verði sigur.

SÓLSKINS - BÖRNIN.

Lára og Lína eru elskulegir tvíburar. Þær eru svo líkar, að mamma þeirra er stundum í vandræðum með að þekkja þær að. Svo kátar eru þær og lundgóðar, að pabbi þeirra kallar þær „litlu sólskins-börnin“. Tilhugsunin að hitta þær við hliðið heima hjá sér, þegar hann kemur úr vinnu sinni heim á kvöldin, fagnandi honum með hýru andlitunum, er honum gleðiefni allan daginn.

En litlu stúlkurnar þær arna dreifa sólskini með öðru móti líka en með brosinu sínu og glaða söngnum. Litlu fæturnir eru ætíð til að hlaupa í erindum fyrir mömmu, sem á svo annríkt. Og litlu hendurnar létta undir með henni á margan hátt. Auk þess má mamma ætíð treysta þeim. Líklega hjálpa þær henni mest og best heima á þann hátt. Hvort heldur þær eru úti að leika sér eða þær eru inni að passa hann litla bróður sinn, má mamma þeirra vera ókviðin. Hún veit, að þær fara aldrei lengra en hún hefur leyft þeim. Og aldrei bregðast þær henni. Ef önnur fær sætabrauðsköku eða epli eða apelsínu, þá er hin viss með að fá stærri helminginn. Á þennan hátt, í kærleika hvor til annarrar, vaxa þær upp samhliða. Og þó naumast megi telja þær annað en ungabörn, kenna þær öðrum gleðiboðskap kærleikans með lífi sínu.

Úr *The Lutheran*.